

מילים מתוך אתר שירונט

אהוד מנור (1941-2005)

חתן פרס ישראל בתחום הזמר העברי לשנת 1998. מגדולי כותבי השירים העבריים, עסק גם בתרגום ובכתיבה לתיאטרון ולמופעי בידור. אהוד מנור נולד בשנת 1941 וגדל במושבה בנימינה. רבים משיריו מוקדשים למושבה ולבית הוריו. לאחר שירותו הצבאי למד פסיכולוגיה וספרות אנגלית באוניברסיטה העברית בירושלים, ומשנת 1962 שימש עורך ומגיש של תכניות תרבות ומוזיקה ב"קול ישראל". בקיץ 1968, במלחמת ההתשה, נהרג אחיו יהודה בתעלת סואץ ולזכרו כתב אהוד מנור כמה שירים, הידוע שבהם הוא "אחי הצעיר יהודה".

בשנת 1970 החל אהוד מנור לעבוד בתיאטרון. בעקבות ההצלחה הגדולה של מחזמר הרוק האמריקני "שיער" תרגם מנור עוד עשרות מחזות זמר והצגות שהועלו על הבמה בארץ, כמו "קברט", "אחים בדם", "סיפור הפרברים" ו"שיקגו". בשנות השבעים והשמונים כתב אהוד מנור מילים לשירים לרוב אמני התקופה בתחום הזמר ושיתף פעולה עם מיטב המלחינים - מתי כספי, נורית הירש, יאיר רוזנבלום ואחרים. שיריו הפכו להיטים ונכנסו לקלאסיקה של הזמר העברי, כמו "אין לי ארץ אחרת", "ללכת שבי אחריד", "ברית עולם", "בשנה הבאה" ועוד. עם אשתו עופרה פוקס הקליט מנור את האלבום "שפה משותפת" ובו שניהם שרים משיריו. למעשה, בעשרות שנות פעילותו כתב אהוד מנור מאות שירים, תרגם וכתב עשרות מחזות ויצירות שונות. השירים בוצעו על ידי טובי הזמרים והפכו לנכסי צאן ברזל בתרבות הישראלית. לצד הכתיבה עסק מנור בהנחיה ובעריכה של תכניות ב"קול ישראל" והגיש תכניות בטלוויזיה.

בשנת 1995 זכה אהוד מנור בפרס אקו"ם על מפעל חיים בפזמונאות, ובשנת 1998, שנת היובל למדינה, זכה אהוד מנור להיות חתן פרס ישראל בתחום הזמר העברי. בשנת 2005 החליטה אוניברסיטת בר אילן להעניק לו תואר דוקטור של כבוד.

על השיר - מתוך האתר של אסף אשתר:

אהוד מנור ישב עם חברים במרפסת ביתו וניהל אתם שיחה ערנית על הא ועל דא. גלי, בתו הבכורה, (כיום ד"ר גלי מנור, אימא בזכות עצמה), הייתה אז פעוטה כבת שלוש. היא אחזה בידה הקטנה איזה צעצוע ורצת לתת אותו לאביה. "אבא, קח, קח, קח..." כך ניסתה להסב את תשומת לבו, אך אהוד השקוע בשיחה לא נתפנה אליה. האימא, עפרה פוקס, ששמה לב למתרחש, העירה לבעלה על כך שאינו מתייחס לילדתם הקטנה.

אהוד, בנפשו הרגישה, הבין שטעה. הוא הבטיח לבתו, ובעיקר לעצמו, שמקרה כזה לא יישנה. יתר על כן - הוא ירעיף תשומת לב מרבית על בתו עד כדי חווית ילדות שנייה!

את הבטחתו הנציח מיד בשיר "ילדותי השנייה" (שהפליא להלחין מתי כספי).

בגלל המקרה של אי לקיחת הצעצוע מידיה של גלי באה ההבטחה בשורה החוזרת

"מה שתתני לי - אקח"...

הילדות ה"משותפת" של האב ושל בתו מודגשת גם בשורות כמו "אנחנו כבר בני שלוש..." לא

"את" אלא "אנחנו"...

הצעות לפעילויות:

1. האזנה לשיר ודיון:

- למי פונה כותב השיר?
 - למה התכוון אהוד מנור במילים "ילדותי השנייה"?
 - איזה דברים חווה הכותב יחד עם בתו בפעם השנייה? (מגלה עולם, נוגע בגלי בים...)
2. שיחה על הסיפור מאחורי השיר.
3. הפזמון כולו בנוי מסקוונצות דיאטוניות כשבבתים ישנה תנועה מלודית עולה ממשפט למשפט. סמנו בתווים את הצליל הפותח כל חוליה בסקוונצה, האם זוהי סקוונצה בירידה או בעליה?
4. האם לדעתכם קיים קשר בין המילים לבין תנועת המלודיה? מדוע?

5. התבוננו בתווים:

- כמה תיבות כתובות?
 - מהו הצליל הגבוה ביותר? והנמוך?
 - הילדים יעקבו אחר הקו המלודי הכתוב יחד עם נגינת המורה (על מנת ללמוד את הקו המלודי, יש לתת לכמה ילדים לעקוב. ניתן לנגן תחילה את המנגינה הכתובה ולאחר מספר פעמים לנגן את ההרמוניה כשהילדים שרים את המנגינה)
6. לאחר לימוד הקו המלודי, הילדים יאזינו לשיר ויאמרו האם הקו המלודי מתאים לפזמונים או לבתים?
7. הילדים ישירו את הקונטרפונקט והמורה את הפזמון, חצי כיתה את הקו וחצי את הפזמון.
8. הוספת כלי נגינה לנגינת הקונטרפונקט.
9. שירת השיר (ניתן לתת לסולנים לשיר את הבתים כשאת הפזמונים שרים בקולות ומנגנים).